

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในระหว่างวัน จงหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพสำหรับร่างกายของคุณ และในเวลากลางคืนนั่งลงและไตร่ตรองความรู้ จดจำพ่อ ทำให้สติปัญญาของคุณคงงจักรแห่งการสำนึกในตนเองและความซาบซึ้งของคุณจะสูงขึ้น
- คำถาม:** ลูกคนไหนที่มายาจะไม่ปล่อยให้นั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึง?
- คำตอบ:** มายาจะไม่ปล่อยให้คุณเหล่านั้นที่สติปัญญาติดอยู่กับใครบางคนหรือคนอื่นๆ ที่สติปัญญาถูกปิดล็อกและที่ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ พวกเขาไม่สามารถอยู่อย่าง “มานมานะบาฟ” แล้วสติปัญญาของพวกเขาจะไม่ทำงานเพื่องานรับใช้ด้วยกัน เพราะไม่ทำตามศรัทธา พวกเขาจึงประณามชื่อของพ่อและหลอกลวงท่าน ดังนั้นพวกเขาจึงต้องสัมผัสกับการถูกลงโทษ
- เพลง:** หัวใจของฉันปรารถนาที่จะเรียกหาท่าน

โอมซานติ ลูกได้ยินเพลงนี้ พวกเขาเรียกหาพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ไม่ใช่ภุชณะ พวกเขาพูดกับพ่อว่า โปรดมาและเปลี่ยนดินแดนของคันสีให้เป็นดินแดนของภุชณะอีกครั้ง พวกเขาจะไม่เรียกภุชณะ ดินแดนของภุชณะคือ สวรรค์ ไม่มีใครรู้อะไร เพราะพวกเขาได้นำภุชณะเข้าไปสู่ยุคทองแดง ความผิดพลาดเหล่านี้ทั้งหมดได้ถูกทำขึ้นในคัมภีร์ เวลานี้พ่อกำลังอธิบายสิ่งต่างๆ อย่างถูกต้องแม่นยำให้แก่ลูก จริงๆ แล้ว ผู้ที่อาวุโสของทั้งโลกคือ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ทุกคนต้องจดจำพระเจ้าผู้เดียวนั้น ผู้คนจดจำพระคริสต์ พระพุทธเจ้าหรือเหล่าเทพ ผู้คนของทุกศาสนาจดจำผู้ที่ก่อตั้งศาสนาของตน การจดจำระลึกถึงเริ่มต้นในยุคทองแดง ในบาร์ต ได้มีการจดจำว่าทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาที่มีความทุกข์และไม่มีใครจดจำท่านในเวลาที่มีความสุข เป็นเพราะความทุกข์ ระบบของการจดจำระลึกถึงจึงเริ่มต้นขึ้นในเวลาต่อมา ก่อนอื่น ชาวบาร์ตเป็นผู้ที่เริ่มการจดจำระลึกถึง เมื่อเห็นพวกเขา ผู้คนของศาสนาอื่นก็เริ่มจดจำผู้ที่ก่อตั้งศาสนาของตน พ่อก็ยังก่อตั้งศาสนาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ผู้คนลืมพ่อและใส่ชื่อของศรีภุชณะลงไป พวกเขาไม่รู้จักเกี่ยวกับศาสนาของลักษมีและนารายณ์ ลูกต้องไม่จดจำลักษมีและนารายณ์ หรือภุชณะ ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวที่กำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์ ต่อมาเมื่อพวกเขาเริ่มกราบไหว้บูชาชีวาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าของกิตะคือ ภุชณะ พวกเขาจดจำภุชณะ เมื่อเห็นพวกเขา ผู้คนอื่นก็เริ่มจดจำผู้ที่ก่อตั้งศาสนาของตนเช่นกัน พวกเขาลืมว่าพระเจ้าคือผู้ที่ก่อตั้งศาสนาเทพนั้น พวกเราเขียนได้ว่าผู้ให้คำสอนของกิตะไม่ใช่ภุชณะ แต่เป็นชีพบบา ท่านไร้ตัวตน ดังนั้นสิ่งนี้จึงเป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์ใช้ไหม ไม่มีใครมีคำแนะนำของชีพบบา ท่านคือดวงดาว ทุกที่ ในวัดทุกแห่งของชีวา พวกเขาคิดว่าท่านมีรูปแบบที่ใหญ่โต คิดว่าท่านเป็นธาตุแสงที่คงที่สม่ำเสมอ อย่างไรก็ตาม ท่านอาศัยอยู่ในธาตุแสงที่ยิ่งใหญ่ที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ จริงๆ แล้ว รูปแบบของดวงวิญญาณเป็นเหมือนดวงดาว พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดยังเป็นดวงดาวด้วยเช่นกัน แต่เพราะท่านเติมเปี่ยมด้วยความรู้และเป็นเมล็ด ท่านจึงมีพลังนั้น ดวงวิญญาณสูงสุด(เมล็ด)คือพ่อของดวงวิญญาณ ท่านไร้ตัวตน มนุษย์ไม่อาจถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ หรือมหาสมุทรแห่งความรักได้ เหตุนี้เอง ลูกๆ ที่อธิบายความรู้ควรมีอำนาจนั้นอยู่ในตนเองและสติปัญญาต้องกว้างไกลและไร้ขีดจำกัด ในหมู่ลูกทุกคน มามาคือคนหลัก ได้มีการจดจำว่า ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ลูกศรถูกทำขึ้นเพื่อให้กุมารียิง ไม่มีที่ใดอีกแล้วที่พวกเขามีความลับเกี่ยวกับกิงกุมาริและกุมาริ สิ่งนี้พิสูจน์ได้จากวัดที่นี้ จริงๆ แล้ว ยังมีจากัดอัมบาด้วย แต่ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้ว่าเธอคือใคร พ่อพูดว่า พ่อบอกลูกๆ เกี่ยวกับความลับของผู้สร้างและตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างผ่านปากดอกบัวของบราห์มา สิ่งที่อยู่ในละครควรเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของผู้คน นี่คือการที่ไร้ขีดจำกัด เราคือนักแสดงของละครนี้ ดังนั้นความลับของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของละครจึงควรคงอยู่ในสติปัญญาของเรา ผู้ที่มีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาจะมีความซาบซึ้งมากตลอดทั้งวัน หลังจากที่คุณได้ทำทุกสิ่งเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายแล้ว ตอนกลางคืนนั่งลงและจดจำว่าละครนี้หมุนไปอย่างไร นี่คือการมานมานะบาฟ อย่างไรก็ตาม มายาจะไม่ปล่อยให้คุณนั่งในตอนกลางคืน ความลับของละครควรคงอยู่ในสติปัญญาของนักแสดง อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ยากลำบากมาก พวกเขาติดกับในบางแห่ง ดังนั้นสติปัญญาของเขาจึงก็ถูกล็อก จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ผู้ที่ศึกษาอย่างดีจะเรียกเงินเดือนที่ดีๆ นี่ก็ยังคงเป็นการศึกษาด้วยเช่นกัน แต่พื้นที่ที่ลูกออกไปลูกก็ลืมแล้วเริ่มทำตามคำสั่งของจิตใจตนเอง พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน ด้วยการทำตามศรัทธาเท่านั้นลูกจึงได้รับประโยชน์ โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ ก็เลวที่ชั้นยาสที่ทั้งนั้นเรียกว่ายาพิษ อาณาจักรของราวันเริ่มต้นในยุคทองแดง พระเวทย์และคัมภีร์ ฯลฯ ทั้งหมดคือเครื่องประกอบของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา สติปัญญาของลูกๆ ควรทำงานเกี่ยวกับงานรับ

ใช้ หากลูกทำตามศรัทธา ลูกยังซึมซับความรู้ได้ด้วย ลูกๆ รู้ว่าการทำลายล้างอยู่เบื้องหน้าเท่านั้น ทุกคนจะไม่มีความสุข และจะร้องหาว่า โอ้ พระเจ้า โปรดมีเมตตาด้วยเถิด! เวลาที่ร้องเรียกด้วยความทุกข์ระทม พวกเขาจะจดจำพระเจ้า พวกเขาเคยจดจำพระเจ้าอย่างมากในเวลาของการแบ่งแยกดินแดนว่า โอ้ พระเจ้า โปรดมีเมตตาด้วยเถิด! คัมภีร์ของเราด้วย! ท่านจะปกป้องลูกอย่างไรเล่า หากผู้คนไม่รู้จักผู้ที่ปกป้องคัมภีร์ของตนแล้ว ท่านจะปกป้องพวกเขาได้อย่างไรเล่า เวลาที่พ่อมาแล้วแต่สิ่งนี้แทบจะไม่อยู่ในสติปัญญาของผู้ใดเลย พ่ออธิบายว่า จงทำงานรับใช้แบบนั้นแบบนี้ ลูกได้รับศรัทธาจากพ่อ เป็นเรื่องมหัศจรรย์อย่างยิ่งที่พวกเขาจำพ่อเช่นนั้นไม่ได้ ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ ขอให้การจดจำระลึกถึงชีพบาบาอยู่ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวัน ผู้นี้คือมิตรร่วมทางและพาหนะของท่าน บาบาเห็นว่า วันนี้นักๆมีศรัทธามากในสติปัญญา และพรุ่งนี้สติปัญญาของพวกเขาจะพัฒนาความสงสัยขึ้นมา สภาพของพวกเขาตกลงมาเมื่อพายุของมายาเข้ามาแล้วบาบาจะทำอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้เล่า ลูกเข้ามาสู่ความรู้และอุทิศตนเอง ลูกจึงเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ทำไมลูกกังวลด้วยเล่า ลูกอุทิศตนเองและลูกยังต้องทำงานรับใช้ด้วย จากนั้นลูกก็จะได้รับผลตอบแทน หากลูกอุทิศตนเองแต่ไม่ทำงานรับใช้ ลูกก็ยังจะต้องได้รับการเลี้ยงดู ลูกจึงใช้เงินทองทั้งหมดที่ได้ให้มานั้นหมดไปกับอาหาร พวกเขาไม่ทำงานรับใช้ ลูกต้องทำงานรับใช้ที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเช่นเพชร สิ่งหลักคือลูกต้องทำงานรับใช้ทางจิตของบาบาที่จะทำให้มนุษย์กลับมาสูงส่งได้ หากลูกไม่ทำงานรับใช้ลูกจะไปเป็นสาวใช้และคนรับใช้ ผู้ที่ศึกษาอย่างดีจะได้รับความนับถือที่สูงมากในขณะที่ผู้ที่สอบตกนั้นจะไปเป็นสาวใช้และคนรับใช้ บาบาพูดว่า ลูกๆ จงจดจำพ่อและรับสิทธิ์ในมรดกของลูก เท่านั้นเองคำว่า ‘มานมานะภาพ’ นั้นลูกต้อง มหาสมุทรแห่งความรู้พูดว่า จงจดจำพ่อและบาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย กฤษณะพูดสิ่งนี้ไม่ได้ พ่อเท่านั้นที่พูดว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวและจดจำสถานภาพที่สูงศักดิ์ในอนาคตของลูกอยู่เสมอ นี่คือการอาศัย หินทางครอบครัวยังได้รับการพิสูจน์ผ่านสิ่งนี้ ลูกๆ เท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้ได้ ในหมู่ลูกๆ เช่นกัน ผู้ที่ฉลาดและเป็นประโยชน์จะได้รับการเชื่อถือ ลูกจะเข้าใจเมื่อบางคนเป็นมือที่ฉลาด ลูกต้องโยคยุกต์ หากลูกไม่ทำตามศรัทธา ลูกก็ประณามชื่อเสียงของพ่อ หากลูกหลอกลวงท่าน จะต้องมีการลงโทษ ศาลยังนั่งอยู่บนบัลลังก์ด้วย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

ชั้นเรียนกลางคืน:

ก่อนอื่น ลูกๆ ต้องให้คำอธิบายของพ่อ พ่อที่ไร้ขีดจำกัดเท่านั้นที่กำลังสอนเรา พวกเขาเรียกกฤษณะผู้ที่ศึกษาก็คือว่าพระเจ้า ลูกต้องอธิบายให้แก่พวกเขาว่า ผู้ที่ไร้ตัวตนถูกเรียกว่าพระเจ้า ผู้ที่มีร่างกายมีจำนวนมากมาย ผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่มีร่างกาย ท่านคือ ชีพบาบา ผู้ที่สูงสุด จงทำให้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาอย่างดีมากว่า เราได้รับมรดกที่ไร้ขีดจำกัดจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ท่านผู้เดียวคือผู้ที่สูงสุด พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่ไร้ตัวตน ผู้นั้นคือพ่อที่ไร้ขีดจำกัดและผู้นี้คือพ่อที่มีขีดจำกัด ผู่อื่นไม่อาจให้มรดก 21 ชนิดเกิดแก่ลูกๆ ได้ ไม่มีพ่อคนใดอีกแล้วที่จะทำให้สถานภาพอันเป็นอมตะแก่ลูกได้ ยุคทองคือดินแดนของความเป็นอมตะ นี่คือนิรันดร์แห่งความตาย เมื่อลูกให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา พวกเขาจะเข้าใจว่าพวกเขาจะได้รับมรดกที่เป็นอำนาจปกครองตนเองของพวกเขาจากพ่อ พ่อเท่านั้นที่ให้สิ่งนั้นแก่ลูกๆ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์นั้นได้รับการจดจำ ท่านพูดว่า จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉัน ผู้เป็นพ่อและบาบของลูกจะถูกตัดทิ้งไป ลูกกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ได้และกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ พ่อพูดทุกวงจรว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยการแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงเท่านั้น เวลาในโลกที่บริสุทธิ์กำลังจะมาและโลกที่ไม่บริสุทธิ์จะถูกทำลาย ก่อนอื่น จงให้คำแนะนำของพ่อและทำให้พวกเขาเข้าใจสิ่งนี้อย่างแม่นยำ เมื่อพวกเขาเข้าใจเกี่ยวกับพ่ออย่างแม่นยำเท่านั้น พวกเขาจึงจะได้รับมรดกของพ่อ นี่คือนิรันดร์ที่มายาทำให้ลูกลืมนั่นมาก ลูกพยายามจดจำบาบาแล้วลูกก็ลืมท่าน ด้วยการจดจำชีพบาบาเท่านั้น บาบของลูกจึงจะถูกตัดทิ้งไป บาบานั้นบอกลูกผ่านผู้นี้ว่า ลูกๆ จงจดจำพ่อ แม้กระนั้น ลูกก็ลืมพ่อเมื่อลูกยุ่งอยู่กับธุรกิจ ฯลฯ ของลูก ลูกไม่ควรลืมท่าน นี่คือนิรันดร์ที่ความเพียรพยายาม ลูกต้องไปถึงสภาพเหนือบ่วงกรรมของลูกด้วยการจดจำพ่อ ผู้ที่มีสภาพเหนือบ่วงกรรมคือ เทวดานางฟ้า ดังนั้นจงจำให้ได้ว่าลูกจะอธิบายให้แก่บางคนได้อย่างไร ลูกควรมีศรัทธาที่มั่นคงว่าลูกกำลังอธิบายให้แก่พี่น้องชาย (ดวงวิญญาณ) ของลูก จงให้สาสน์ของพ่อแก่ทุกคน บางคนพูดว่า ฉันต้องการไปหาบาบาและมีนิมิต อย่างไรก็ตาม ไม่มีเรื่องของนิมิตในสิ่งนี้ พระเจ้ามาสอนลูกๆ และพูดผ่านปากนี้ว่า จงจดจำพ่อ พ่อที่ไร้ตัวตนของลูก ด้วยการจดจำพ่อบาบของลูกจะถูกตัดทิ้งไป ขณะที่นั่งอยู่ที่ใดก็ตามด้วยการทำธุรกิจของลูก ฯลฯ ลูกต้องจดจำพ่อซ้ำแล้วซ้ำเล่า พ่อให้คำสั่งแก่ลูกว่า จงจดจำพ่อ ผู้ที่จดจำพ่ออยู่เสมอนั้นจะมีชัยชนะ หากลูกไม่จดจำพ่อ คะแนนของลูกจะลดลง นี่คือการศึกษาก่อนที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนสิ่งนี้ให้แก่ลูกๆ ลูกต้องกลายเป็นราชาที่ปกครองโลก ดังนั้นลูกยังต้องจดจำ

วจร 84ชาติเกิดด้วย ลูกต้องเพียรพยายามเพื่อให้ถึงสภาพเหนือปวงกรรม สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้าย เวลาสุดท้ายจะมาถึงเมื่อใดก็ได้ ดังนั้นลูกจึงต้องทำความพยายามอย่างต่อเนื่อง ความเพียรพยายามของลูกควรดำเนินไปตลอดเวลา พ่อทางร่างของลูกจะไม่พูดว่า จงทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จงทิ้งสำนึกของร่างกายและจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไป พ่อที่ไร้ขีดจำกัดเท่านั้นพูดว่า ลูกๆ จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว และบาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไปแล้วลูกจะกลับมาสโตประธาน ลูกควรทำธุรกิจนี้ด้วยความสุข ลูกต้องจดจำพ่อแม้ขณะกำลังรับประทานอาหาร เป็นเรื่องที่ดีหากการฝึกฝนการจดจำระลึกถึงที่แผ่ส่วนดีดำเนินไปตลอดเวลา สำหรับลูกแล้ว มีแต่ประโยชน์เท่านั้นในสิ่งนั้น ลูกต้องตรวจสอบตนเองและดูว่าลูกจดจำบาปนานเพียงใด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และราตรีสวัสดิ์ โอมซานติ

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำงานรับใช้ทางจิตของการทำให้มนุษย์เป็นเช่นเพชร อย่าปล่อยให้สติปัญญาของลูกพัฒนาความสงสัยแล้วหยุดศึกษาเล่าเรียน จงอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์
2. ขณะที่มีการกระทำเพื่อเลี้ยงชีพร่างกายของลูก ลูกต้องจดจำพ่อ จงเฝ้าแต่เคลื่อนต่อไปในขณะที่พิจารณาว่ามีประโยชน์สำหรับลูกในการทำตามศรัทธา อย่าได้ทำตามการกำหนดของจิตใจตนเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในขณะที่มีความรู้สึกที่ให้คุณประโยชน์แก่ทุกคน
ลูกๆ ส่วนใหญ่วางความปรารถนาไว้เบื้องหน้าของบัปเตตว่าญาติมิตรคนนั้นคนหนึ่งของพวกเขาคือจะเปลี่ยนแปลง หรือที่สมาชิกในครอบครัวของพวกเขาจะกลายเป็นมิตรของพวกเขา อย่างไรก็ตาม เพราะลูกมีความปรารถนานั้นขณะที่พิจารณาว่าดวงวิญญาณเหล่านั้นเป็นของลูก จึงมีกำแพงที่มีขีดจำกัด ความรู้สึกที่ให้คุณประโยชน์ของลูกจึงไม่ไปถึงดวงวิญญาณเหล่านั้น ผู้รับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดจะมีความรู้สึกของสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณสำหรับทุกคน และมีสายตาที่ไม่มีขีดจำกัดของสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกมีความปรารถนาดีด้วยทัศนคติของความเป็นพี่น้อง ลูกจะได้รับผลของสิ่งนั้นอย่างแน่นอน นี่คือนิเวศน์ที่ต้องแม่นยำของงานรับใช้ด้วยจิตใจ

คติพจน์: เพียงผู้ที่ทำหยาบมาด้วยการเติมกระบอกของสติปัญญาด้วยลูกธนูแห่งความรู้เท่านั้นคือนักรบที่กล้าหาญ

*** โอม ซานติ ***

คำพูดที่สูงส่งที่แสนหวานของมาเตซาวรี

สาเหตุของความไม่สงบในจิตใจคือ ปวงกรรม และ

พื้นฐานแห่งความสงบคือ สภาพเหนือปวงกรรม

จริงๆ แล้ว มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาที่จะได้รับความสงบของจิตใจ และพวกเขาก็พยายามทุกวิถีทางเพื่อสิ่งนี้ อย่างไรก็ตาม จนถึงตอนนี้จิตใจของพวกเขาจึงไม่พบกับความสงบเลย เหตุผลที่แท้จริงสำหรับสิ่งนี้คืออะไร ก่อนอื่น จำเป็นที่จะต้องคิดว่ารากเหง้าของความไม่สงบคืออะไร เหตุผลหลักสำหรับความไม่สงบของจิตใจคือ การติดกับอยู่ในปวงกรรมบางอย่าง มนุษย์ไม่อาจเป็นอิสระจากความไม่สงบได้จนกว่าพวกเขาจะได้รับการปลดปล่อยจากปวงกรรมของกิเลสทั้งห้า เมื่อปวงกรรมแตกหักลง ก็จะได้รับความสะดวกของจิตใจ นั่นคือ การหลุดพ้นในชีวิต อย่างไรก็ตาม ลูกต้องคิดถึงวิธีที่จะทำลายปวงกรรมนั้น และใครที่จะปลดปล่อยลูกออกจากสิ่งนั้นได้ เราเห็นว่าไม่มีดวงวิญญาณมนุษย์คนไหนที่จะทำให้การหลุดพ้นแก่ดวงวิญญาณมนุษย์คนอื่นได้ พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่จะทำให้ลายบัพติศมาของปวงกรรมเหล่านั้นได้ และท่านผู้เดียวเท่านั้นที่มาปลดปล่อยเราออกจากปวงกรรมด้วยความรู้และพลังโยคะ เหตุนี้เองพระเจ้าจึงถูกเรียกว่าผู้ประทานความสุข จนกว่าลูกจะรู้ว่า ลูกเป็นดวงวิญญาณ จริงๆ แล้วลูกเป็นลูกของใคร และคุณธรรมที่แท้จริงของลูกคืออะไร เมื่อลูกมีทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาเท่านั้น ปวงกรรมของลูกจึงจะถูกทำลาย เราได้รับความรู้นี้ได้จากพระเจ้าเท่านั้น นั่นคือ ปวงกรรมของเราจะ

ถูกทำลายด้วยพระเจ้าเท่านั้น อัจชะ